

*"je moet dorst hebben naar het welzijn van je broers"*

## **CATECHESE VOOR PADRE GEBEDSGROEPEN**

*door Pater Luciano Lotti*

**Maart 2021**

### **WERELDWIJD ONDERWIJS**

#### **Uit het boek Wijsheid 13, 1-9**

Volslagen onwijs immers zijn alle mensen, die met onwetendheid over God behept zijn, en die niet in staat zijn geweest uit de zichtbare goederen Hem te kennen die is en evenmin door het beschouwen van de werken de kunstenaar hebben leren kennen, maar die of het vuur of de wind of de snel bewegende lucht of de sterrenhemel of het onstuimige water of de lichten aan de hemel zijn gaan houden voor de beheerders van de wereld, voor goden. Indien zij, door hun schoonheid bekoord, die dingen voor goden gingen aanzien, dan hadden zij moeten begrijpen, hoeveel voortreffelijker de Heer van dat alles is, want Hij die het geschapen heeft is de oorsprong van de schoonheid. Indien zij het echter deden, omdat zij verbijsterd waren over die macht en werking, dan hadden zij uit de verschijnselen moeten begrijpen, hoeveel machtiger de Maker ervan is, want uit de grootheid en de schoonheid van de schepselen wordt men door vergelijking hun Schepper gewaar. Niettemin treft deze mensen maar weinig blaam, want zij komen misschien op een dwaalspoor, terwijl zij God toch zoeken en willen vinden. Want terwijl zij zich met zijn werken bezighouden en zoeken verlaten zij zich op hun ogen: wat zij zien is immers mooi. Anderzijds zijn ook zij niet te verontschuldigen. Want indien zij in staat waren zoveel te weten, dat zij zich van de wereld een gedachte konden vormen, waarom hebben zij dan niet veeleer de Heer van dat alles gevonden?

#### **Uit het brief van pater Pio naar Giuseppina Morgera**

Meest geliefde dochter van Jezus,

Moge de genade van Jezus altijd in je hart zijn en je altijd vooruit helpen in de mysterieuze wegen van goddelijke liefde. Het zij zo.

Met hoeveel vreugde van de ziel ik je laatste brief heb ontvangen, ik kan het je niet vertellen. Ik bewonder je leven dat volledig gewijd is aan gezondheid en heiliging van de zielen en ik kan niet anders dan uitroepen:

*"Ik prijs U, Vader, Heer van hemel en aarde, omdat Gij deze dingen verborgen gehouden hebt voor wijzen en verstandigen, maar ze hebt geopenbaard aan kleinen."*

Ik kan niets anders dan jou aansporen om verder te gaan in deze heilige initiatieven, zover dat mogelijk is, en niet te vrezen voor de kritiek dat de kwaadwilligen zullen uiten. Je enige bedoeling is om de goddelijke Bruidegom in alle zielen te verheerlijken, evenals de zielen van

jezelf en anderen te heiligen. Door op deze manier te werken, zal je jezelf bewijzen als een ware volgeling van de Nazarener die kwam omwille van onze gezondheid en om ons te laten weten dat zijn goddelijke Vader voor ons uit de hemel in de wereld wilde komen.

Hoe meer moeilijkheden je in deze heilige bediening zal ondervinden, hoe meer overtuigd je moet zijn dat het wordt gewaardeerd door de goddelijke Majesteit. Het staat buiten kijf dat alle heilige initiatieven onze gemeenschappelijke vijand ongevallig zijn en dat hij zich daarom met alle krachten inspant om ons te doen ophouden met goede werken.

Leef daarom stil en ga altijd vooruit, en laat de Heilige Geest die in je hart leeft werken.

## **CATECHESE**

### **Een vraag: hoe kunnen we werken aan het vernieuwen van de aarde?**

In de laatste catechese spraken we over het belang om verder te gaan dan ontmoediging en pessimisme; we moeten ons realiseren dat de Kerk ook nu nog de kracht van de Geest leeft en dat de Heer ieder van ons stuurt om de aarde, deze aarde van vandaag, waarin we leven, te vernieuwen.

### **Christenen en ecologie**

De houdingen van het christendom ten opzichte van de aarde, begrepen in de breedste zin van het woord, als een geschapen werkelijkheid, bewoond door de mens, waren door de eeuwen heen heel gevarieerd.

Ongetwijfeld, een ervaring dat het geloof nauw verbindt met de schepping is dat van de heilige Franciscus van Assisi en zijn Zonnelied; in deze woorden klinkt een fundamentele pagina van onze theologie: namelijk dat God de schepper van de wereld is.

Desondanks zijn er zelfs Christenen geweest die - in het kielzog van wetenschappelijke vooruitgang of economische belangen – niet altijd respect hadden voor de schepping, en met groot gemak van het idee van bemesting en verbetering van de aarde zijn overgegaan op een exploitatie en een verval dat heeft geleid tot de huidige omstandigheden van wereldwijde ecologische crisis.

Wat was de houding van de christenen? In de beste situaties hebben ze zich aangepast aan het handelen van de meerderheid; het is genoeg om te denken dat er pas sinds kort gesproken wordt over ecologische zonden, de lastering van de schepping, of we vinden iemand die opbiecht de omgeving te hebben vervuild. We vinden het nog steeds moeilijk om deze dingen als een zonde te beschouwen.

Maar ecologie is niet alleen een milieuprobleem: het gaat door het lichaam en door onze geschiedenis heen, zozeer zelfs dat paus Franciscus spreekt van "integrale ecologie".

De paus introduceert deze term met een fundamenteel uitgangspunt dat nauw betrokken is met ons christelijk bestaan: alles is met elkaar verbonden, alles is tot elkaar gerelateerd. Voordat we kijken naar de relatie met de schepping, heeft dit concept betrekking op de relatie met onze persoon: we stellen onszelf doelen, maken keuzes, of - simpeler gezegd - we hebben een

visie op onszelf, dat is onafhankelijk van ons lichaam, zijn emoties of zijn vermogens en mogelijkheden. Onze spirituele groei en het gebedsleven zelf hangen af van een goede relatie met onszelf en met ons lichaam. We weten dat een wanordelijk leven, het onvermogen om offers te brengen, de gewoonte van zonde, maar ook het verlangen om vooruit te komen, ten koste gaan van spirituele groei, omdat ze teken zijn van innerlijke verdeeldheid (gebrek aan een relatie tussen principes en het echte leven) dat Jezus samenvat met de woorden: *"Men kan niet twee meesters dienen"* (Luc 6,13).

### ***Integrale ecologie wordt een missie***

Als we uitgaan van de relatie met onszelf, is het ecologische probleem niet alleen nog een milieukwestie van groot belang, maar het wordt nu ook een geloofsprobleem dat noodzakelijk is om onder ogen te zien. Paus Franciscus schrijft: "Vandaag is de analyse van milieuproblemen onlosmakelijk verbonden met de analyse van menselijke, gezins-, werk- en stedelijke contexten, en van de relatie van elke persoon met zichzelf, wat een vastberaden manier genereert van betrekkingen tot anderen en het milieu. Er is een interactie tussen ecosystemen en tussen de verschillende werelden van sociale referentie, en zo wordt eens te meer aangetoond dat "alles superieur is aan het deel" (Laudato Si', n. 141).

Pater Pio's spirituele ervaring leert ons het belang van dit bericht te begrijpen. Als we het over hem hebben, worden zowel gelovigen als niet-gelovigen getroffen door wat iedereen het wonder van de Casa Sollievo noemt. Een arme broeder, gestuurd naar San Giovanni Rotondo, bekend als het klooster van het laatste redmiddel voor iemands gezondheidsproblemen, vaak verkeerd begrepen en vervolgd, was in staat om zo'n belangrijk werk van naastenliefde te verrichten in een gebied dat geen grote economische mogelijkheden voor investeringen had, zelfs geen geschikt personeel om het uit te voeren. Pater Pio bracht San Giovanni Rotondo niet alleen "de stenen", maar ook de mensen, sociale en culturele groei van het gebied, een professionele ontwikkeling van mensen tot specialismen in vele gebieden van bouw tot gezondheid en administratie, die nuttig zullen zijn voor de ontwikkeling van het ziekenhuis. Hij deed dit allemaal biecht horende en als geestelijke leider: het werk van liefdadigheid is niet ontstaan uit een zeer gestructureerd businessplan, maar uit mensen en harten die innerlijk vernieuwd waren, door geloof toegewijd aan de dienst van naastenliefde. Zonder twijfel kunnen we pater Pio's werk definiëren als een concrete ervaring van de integrale ecologie gecodeerd in Laudato Si'.

### ***Aandacht voor spirituele behoeften***

Volgens pater Pio moesten mensen in nood volledig worden verzorgd: naast de hulp aan de zieken in het ziekenhuis zelf, bevorderde hij de menselijke en geestelijke vorming van hen, die hen zouden helpen (de eerste school voor professionele verpleegkundigen van de provincie Foggia zijn we verschuldigd aan pater Pio). Zelfs de omgeving moest de zieke persoon helpen: vandaar dat het ziekenhuis elegant en luxueus was, wat voor sommigen zelfs buitensporig leek, en zijn antwoord daarop was: "De zieken zijn de broeders van Jezus, als ik kon zou ik de muren van de kliniek met goud bekleden". En aan de buitenkant: op de kale berg van de Gargano met uitzicht op de Casa Sollievo, had de broeder duizenden bomen laten planten zodat de zieken een andere omgeving hebben dan de steenachtige en onherbergzame kale bergen van de Gargano. En dan weer (of eigenlijk vòòr dit alles) de aanwezigheid van de kapucijnenbroeders als kapelaans en de zusters Missionarissen van het Heilig Hart, voor geestelijke hulp aan de staf en de zieken.

Zelfs hierin zien we het concept van paus Franciscus heersen: het deel is inferieur aan het geheel. Men kan een ziek persoon niet genezen zonder naar hem te kijken in zijn fysieke en geestelijke realiteit. Elke opname in het ziekenhuis zou niet alleen een klinisch geval moeten zijn, maar degenen die naast de lijdende geplaatst worden zijn in de eerste plaats opgeroepen om een motief van hoop en licht te zijn, zelfs wanneer dat bestaan in de dood eindigt, want de tijd ging door naar de eeuwigheid. Voor pater Pio, zou dat precieze lijdensmoment, door de liefde van hen die dicht bij de zieken zijn, een tijd worden van een nog grotere liefde, die van God.

### ***Missionarissen om het egoïsme van de mens te overwinnen***

De aanpak die onze samenleving bezig houden gaan een hele andere kant op: laten we eens kijken naar het land dat te klein leek, zodat grote plannen om de geboorte te beperken werden begunstigd, uit angst, of door beperkingen, of uit angst om niet iedereen te kunnen voeden (denk aan “één kind politiek” van sommige regimes). En ook beperkte ruimte van degenen die economisch alles voor zichzelf willen, onbekwaam tot verwelkomen en solidariteit en ongeïnteresseerd in belangrijke problemen.

De christen gaat een andere kant op, zijn prioriteit is om het Koninkrijk van God op te bouwen, voorbij het individualisme en egoïsme van de mens. In dit perspectief wordt hij opgeroepen om de realiteit die hem omringt als een wereld die door God wordt gewild en liefgehad te zien. Daarom wordt het niet alleen belangrijk om onze eigen verzoeken in verband te brengen met het eeuwige leven, maar ook die van deze land dat van Hem is.

Helaas aarzelen we vanuit dit oogpunt nog steeds en hebben we onze eigen vooroordelen. Als een priester in de kerk over emigratie praat, zou hij politiek zijn; als hij het heeft over ecologie, wilt hij wetenschapper worden, terwijl wij naar de kerk komen om het Evangelie te horen; als hij economische en uitbuitingsproblemen hekelt is hij een vakbondsman.

Eind jaren vijftig besloten de broeders van het klooster van San Giovanni Rotondo twee bedienden aan te nemen om te helpen in de keuken, omdat de gemeenschap nu talrijk was, en omdat er vaak gasten waren, en de verantwoordelijke lekenbroer kon niet langer alleen koken. Het was een nieuwigheid die een beetje luxueus leek en de penningmeester van die tijd ging erover met pater Pio praten, en was bang voor zijn uitbarsting. De reactie was heel anders: pater Pio maakte geen bezwaar, hij begreep het probleem, maar hij had slechts één ding aan te bevelen: "Beknibbel niet op het salaris, geef waar iedereen recht op heeft en betaal alle bijdragen (op het moment dat er geen ziekenfonds bestond) en de andere dingen waar zij recht op hebben". Vandaag is dit goed vastgesteld, maar we weten allemaal dat het gemakkelijk is om de regels te omzeilen en aan te passen aan iemands wens.

Missionarissen in de wereld zijn betekent de wereld in zijn geheel te bekijken en ons verantwoordelijk voelen voor het ontwikkelen van ethische waarden, van gezin tot sociale, economische en ecologische aspecten in het geheel. We moeten leren om luisterend naar het Woord van God te verzoenen met een aandacht voor de aarde, om die integrale ecologie te bereiken die ons doet kijken naar de wereld als het Koninkrijk van God.

### ***Missionaire mannen en vrouwen***

Laten we serieus nadenken over het probleem van ecologie; erover praten in onze vergaderingen is niet alleen een manier om iets moderns te doen, maar een christelijke plicht.

In onze families kunnen we niet spreken van een heerlijk en ver Koninkrijk Gods, maar we kunnen iedereen helpen om de schepping te respecteren, omdat daarachter een Schepper zit.

## GEBED TOT HEILIGE PATER PIO, VAN MONSEIGNEUR LUIGI RENNA

Vader Pio,

onze broeder en gids

Ik wil de Heer zegenen voor uw gaven.

Op een mysterieuze manier markeerde Hij u

met de wonden van uw passie

zodat u een getuige van Zijn barmhartigheid kan zijn

in de wereld.

Verleen voor mij een echte bekering.

uw bescherming voor al diegenen die mij dierbaar zijn

en als de Heer het mij vraagt,

om te weten hoe ik mijn kruis moet dragen.

Ik bid tot u zodat de kracht van het Evangelie

voor elke mens het woord van hoop en verlossing kan zijn.

Zegen met uw gewonde hand

de Kerk en onze samenleving,

verlenen dat alle mensen

arbeiders van solidariteit en vrede zijn.